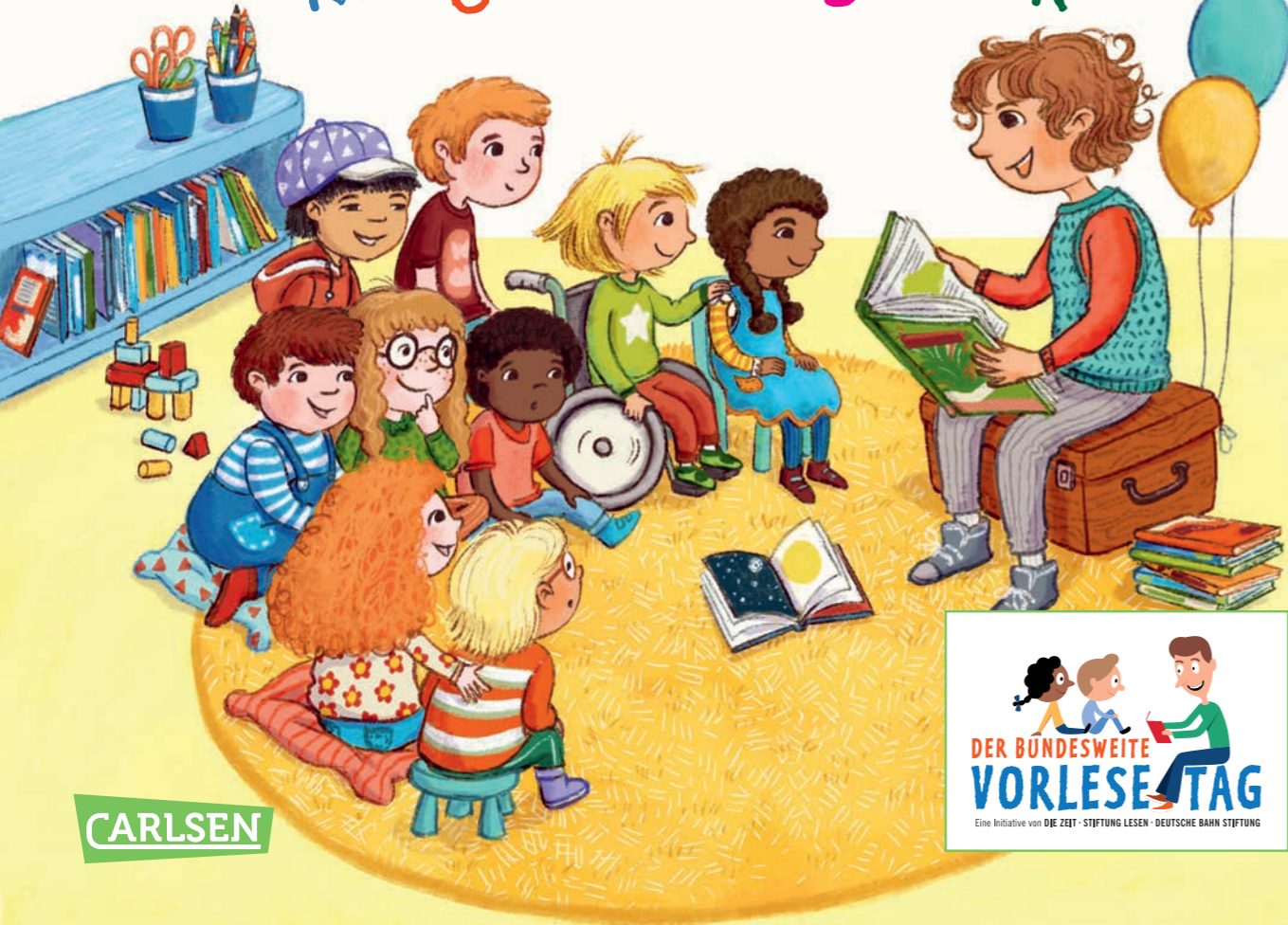

Sesli okuma için rengârenk öyküler

Sesli okuma için rengârenk öyküler

Yapabiliriz! Paylaş ve değiş tokuş yap

Yazan Christian Tielmann
Resimleyen Lena Heger

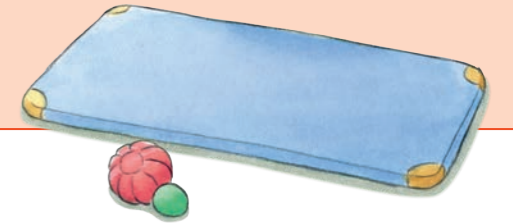

Rengârenk ailemiz

Yazan Anna Wagenhoff
Resimleyen Miriam Cordes

Conni çocuk jimnastiğine gidiyor

Yazan Liane Schneider
Resimleyen Janina Görrißen

Bunu yapabiliriz! Paylaşın ve değiş tokuş yapın

Mika, Laya, Toni ve Amir, Wacholderweg'deki anaokuluna gidiyor.

Kutup Ayısı grubundalar. Grupta her zaman bir şeyler oluyor. Bu sabah da tahta trenlerle oynamak istiyorlar.

Toni'nin demiryolu hattını tamamlayabilmek için daha fazla döner raya ihtiyacı var. Mika'nın tren yolunda daha bir sürü ray eksik. Laya ise vagonlara bir göz atmak istiyor. Ama Amir, demiryolu sandığının üzerine oturmuş ve içinden hiçbir şeyi çıkarıp vermeye niyeti yok. "Raylar bana lazım."

"Ama sen demiryolu inşa etmiyorsun ki!" diye azarladı Mika. "Yani raylara ihtiyacın yok."

Amir, "Bir çılgın kule inşa ediyorum," dedi. "Bunun için rayların tamamını almam gerekiyor. Ayrıca tüm vagonları da. Yoksa çılgın kuleyi yapamam."

BENİM!

Hiç arkadaşlarıyla
oyuncaklar için
kavga ettin mi?

“Hepsi sana lazım ve biz hiçbir şey alamıyor muyuz yani?” diye sordu Toni.

Toni çok kızıştı.

“Aynen öyle!” dedi Amir.

Toni, “Bunu ne kadar saçma bulduğumuzu düşünebiliyor musun?” diye sordu.

“Bunun ne kadar büyük bir haksızlık olduğunu düşünebiliyor musun?” diye sordu Mika.

Laya, “Bizim yerimizde sen olsaydın nasıl olurdu düşünebiliyor musun?” diye sordu.

Amir şöyle bir düşündü. Sandığa ulaşamayı nasıl olacağını hayal etti. O zaman çılgın kulesi için hiç rayı olmayacaktı.

Amir, “Tabii ki bu kötü olurdu,” diye itiraf etti.

“Ama tüm rayları siz alırsanız, bu sefer de bende hiç kalmayacak. Bunun benim için ne kadar aptalca olacağını düşünebiliyor musunuz?”

Laya ve Toni'nin aklına bir fikir geldi: “Rayları aramızda bölüşebiliriz. O zaman herkeste bir çift ray olur. Bu da herkes için hiç yoktan iyidir.”

Bu fikir Amir'in de hoşuna gitti. Rayları son derece adil bir şekilde bölüştüler. Her biri, iki tane makaslı ray, on tane düz ray ve sekiz de döner ray aldı.

Mika, “Döner raylarla makaslı raylar benim işime yaramaz,” dedi. “Hızlı tren buralara gelince hep raydan dışarı fırlıyor.”

Amir onunla değiş tokuş yapabilir. “Benim çılgın kuleme her türlü ray uyar.”

Çünkü Amir, virajlardan geçerken Mika'nın treninin ne hale geleceğini hayal edebiliyordu. “Biraz midesi bulanabilir.”

Öğleden sonra, Mika anaokulundaki en havalı üç tekerlekli bisiklete binerek vızır vızır gezmeye başladı.

Ama Toni, Laya ve Amir de ona binmek istiyordu.

Mika, "Ne yapsak, ne yapsak," diye düşündü. Böyle bir üç tekerlekli bisiklet bölüşülemezdi. Testereyle kesmeleri gerekirdi, ama o zaman da bisiklet bir işe yaramazdı.

Dört arkadaşın hep beraber binmesi de mümkün değildi. Bir kaza olur ve Mika, Laya, Toni ve Amir yaralanırdı.

Mika'nın yerinde olsan sen ne yapardın?

Laya, "O kadar da zor değil," dedi. Sonra şunu önerdi: "Sırayla binebiliriz."

"Ama en önce ben!" dedi Mika.

Laya, "Hayır, önce en küçük olan biner," dedi. Dört arkadaşın en küçüğü de Toni'ydi. Mika üç tekerlekli bisikletten indi ve dedi ki: "Ama sadece bir tur! Sonra sıra bende. Ne de olsa Laya ve Amir'den daha küçüğüm!"

"Anlaştık," dedi Toni ve bisikletle gitti – bir tur. Sonra sıra Mika'da. Ardından Amir bisiklete bindi ve sonunda sıra Laya'ya geldi. Sonra yine sırayla en baştan başladılar ve bir de baktılar ki akşam olmuş.

Anaokulundaki çocuklar bunu yapabilir: Paylaşın ve değiş tokuş yapın.

Rengârenk ailemiz

Lilli ve Leon çok yakın arkadaşlar. Birlikte *Pustebume* Anaokulu'na gidiyorlar. Bugün sabahın erken saatlerinde sabah çemberinde yan yana oturuyorlardı. Lilli'nin oyuncak ayısı da yanındaydı.

Öğretmen David'in bir sürprizi var: "Bu hafta yeni bir projeye başlıyoruz: Adı 'Aile'."

"Aile mi? O zaman anne-baba-çocuk oynayalım mı?" dedi Greta sevinçle. "Çok sıkıcı!" diye söylendi Mio.

"Aksine: Aile ne kadar heyecan verici bir şey!" dedi David. "Çünkü anne-baba-çocuktan başka aile olmanın birçok yolu var."

Marie, "Benim iki annem var," dedi. "Biz de bir aileyiz ve birlikte yaşıyoruz!"

Lilli, "Benim annemle babam birlikte yaşamıyor," dedi. "Ama yine de biz bir aileyiz. Bir hafta annemde, bir hafta babamda kalıyorum."

"Evet," diye onayladı öğretmen Meike. "Bazen, anne babalar artık birbirlerini sevmediklerinde ya da eskisi kadar iyi anlaşamadıklarında ayrılırlar."

Leon, "Benim annemle babam da ayrıldı," dedi. "Babam başka bir şehirde yaşıyor. Bazen onu ziyarete gidiyorum. Ama çoğu zaman annemle birlikteyim."

LILLI'NİN ANNESİ JULIA

LILLI'NİN BABASI KAI

LEON'UN ANNESİ ANNA

LEON'UN BABASI STEVEN

"Babamla Leon'un annesi birbirine aşık!" diye patladı Lilli. "İlk başta bunu çok saçma buluyordum." – "Ben de bunu saçma buluyordum," diye başını salladı Leon. "Ama aslında harika, çünkü şimdi birlikte birçok şey yapıyoruz. Geziler, futbol maçları ve korsan hazinesi avları..."

"El işleri yapıyoruz, bisiklete biniyoruz, havuzda yüzmeye gidiyoruz," diye ekledi Lilli.

Lilli ve babası Kai, hafta sonlarında genellikle Leon ve annesi Anna'nın evinde yatıya kalıyor. Ya da tam tersini yapıyorlar. Tıpkı bugün olduğu gibi. Akşam yemeği yedikten sonra, dördü de tok ve bitkin bir halde kendini kanepeye attı. Anne Anna, "Off, çok sıkışık," diye inledi.

"Bence de," diye seslendi Leon, "ayağımın üzerinde oturuyorsun anne!"

"Bize daha büyük bir kanepelere gerekcek," dedi Baba Kai, "ama oturma odamız küçük."

"Evet, biraz fazla küçük," diye onayladı Lilli. "Hepimizin rahat edebileceği daha büyük bir daireye ihtiyacımız var!"

"Bu harika olur," dedi Anna. "O zaman dördümüz bir aile gibi her zaman birlikte yaşayabiliriz." – "Evet!" dedi Kai. Lilli yutkundu.

Lilli, "Ama biz zaten şimdi de bir aileyiz," dedi. "Sen, annem ve ben."

Leon'un annesi Anna onayladı. "Tabii ki. Ve sonsuza kadar da öyle kalacak. Ama dördümüz bir kırkyama ailesi olabiliriz."

"O da ne demek, Kırkyama ailesi mi?" diye sordu Lilli merakla.

“Kırkyama,” diye açıkladı Kai, “bir şeyin farklı parçalardan oluştuğu anlamına geliyor. Renkli kumaş parçalarından yapılmış bu battaniyemiz gibi. Tıpkı bunun gibi, farklı parçalardan oluşan rengârenk kırkyama aileleri de var.”

Anna, “Yani, birlikte yaşamaya başlarsak bizim de olacağımız gibi,” diye ekledi.

Lilli ve Leon kararsızca birbirlerine baktı. Geceleri birbirinin evinde kalmak süper. Ama her zaman birlikte yaşamak?

Anna, “Bu sadece bir fikir,” diyerek onları rahatlattı. “Önce daha büyük bir daire bulmalıyız. Tercihen anaokuluna yakın olmalı.” – “Ve senin annenin evine de yakın olacak,” dedi Kai Lilli’ye. “Her zamanki gibi ikimizin arasında gidip gelebilmen için.”

Aradan biraz zaman geçtikten sonra, Lilli ve Leon birlikte yaşama fikrini neredeyse unutmuştu. Ama günün birinde Kai dedi ki: “Harika bir daire bulduk! Bugün hep beraber gidip bakabiliriz. İster misiniz?”

Lilli ve Leon tereddütle onayladı. Ama ev gerçekten de olağanüstüydü. Bir kapı ile birbirine bağlanan iki odası ve bir de balkonu vardı.

Anna, “Bunlar sizin odalarınız olabilir,” dedi.

Lilli ve Leon “Süper!” dedi.

“Ama ya Leon’la kavga edersek?” diye sordu Lilli.

Kai, “Eminim zaman zaman tartışmalar olacaktır,” dedi. “Ama çoğu zaman yine eskisi gibi birlikte güzel vakit geçireceğimizi düşünüyorum. Ve bir şey asla değişmeyecek: Ben sonsuza kadar senin babanım ve seni seviyorum. Ve annen de her zaman senin annen olacak. Anna da her zaman Leon’un annesi olacak.”

Lilli, Kai'a sıkıca sarıldı. Kai, "Anna ve Leon da gelirse, iki tane daha renkli Kırkyama parçamız olabilir," diye devam etti. Anna ve Leon gülmüsedü. Leon dedi ki: "Aslında ne kadar güzel, değil mi?"

Lilli bir an düşündü. "Evet, aslında çok güzel."

Sonunda dördü birlikte karar verdiler: Hep birlikte taşınıyoruz. Rengârenk bir kırkyama ailesi olacağız!

Taşınma gününde bir kamyon, her iki daireden de taşıma kutularını ve mobilyaları alarak, yeni eve götürdü. Oturma odasında yepyeni ve çok geniş bir kanep ve herkesin birlikte oturabileceği bir masa vardı.

Leon ile Lilli yan yana oturmak istedi.

Akşam yemeği için tabii ki pizza ve tatlı olarak da dondurma var!

"Bu kırkyama işi gerçekten de süpermiş," diye kıkırdadı Lilli.

"Evet!" diye onayladı Leon. "Peki o zaman: Rengârenk Ailesi'ne hoş geldiniz!" dedi Anna.

Conni çocuk jimnastiğine gidiyor

Bugün Conni ilk kez çocuk jimnastiğine gidiyor. Conni çok heyecanlı!

Soyunma odasının duvarlarında banklar dizili ve üstünde de askılıklar var. Bütün çocuklar kıyafetini değiştiriyor. Bazıları bunu kendi yapabiliyor, bazıları da ebeveynlerinden yardım alıyordu.

Conni pantolonunu kendi başına giydi, ama çizgili tişörtü ve spor ayakkabısı için yardıma ihtiyacı vardı. Annesi de spor ayakkabısını giydi, çünkü spor salonlarına kimsenin sokak ayakkabısı ile girmesine izin verilmez.

Salona giden Conni ve Anne, beden eğitimi öğretmeni Elfi'ye selam verdi.

Elfi spor salonunda bir sürü yumuşak top dağıttı. Bazı çocuklar toplarla futbol oynamaya, bazıları da topları havaya veya birbirlerine fırlatmaya başladı.

Bir top yuvarlanarak Conni'nin önüne geldi, o da topu alıp Ole'ye attı.

Kısa süre sonra top oynamaya o kadar kendini kaptırdı ki, annesi, salonun diğer tarafında ebeveynlerin aletleri kurmasına yardım etmeye gitti.

Elfi ellerini çırpı ve "1, 2, 3, top oyunu bitti!" dedi.

Sonra herkes spor salonunun ortasında bir çember oluşturdu. Elfi, yoklama almak için tek tek çocukların adlarını saydı.

Berberce bir Hoş Geldin şarkısı söylediler ve şarkıyla birlikte hareketler yaptılar. Conni ellerini başının üzerine kaldırdı ve top gibi aşağı yukarı zıpladı.

Ardından Elfi, bugün hangi aletlerin kurulduğunu anlattı ve halkaların ve iplerin tarafındaki minderlerde fazla zıplamamalarını söyledi. Yoksa kolayca kaza olabilirdi. Elfi, "O taraftaki minderlerin, timsahlarla dolu nehirler olduğunu hayal edin," dedi.

Çocuklar kutuların üzerine tırmanarak minderlerin üzerine atlıyordu.

Conni, tırmanma duvarına asılı bir banka tutunarak kendini yukarı çekti ve sonra yine aşağı kaydı.

Ve parenteler de attı. Elfi, onlara aslında "takla" dendiğini söyledi.

Sonra Conni, içinde hiç şüphesiz timsahların yaşadığı Minder Nehri üzerinden uzun bir ipte sallandı.

Kısa süre sonra bir bankın üzerinde dengesini korumaya çalışarak yürüdü, ardından koca bir topun peşinden karanlık bir minder mağarasının içine emekleyerek girdi. Burası gerçekten rahattı.

Conni en çok da küçük yuvarlak trampolini sevmiştir. Zıp zıp zıplamayı bırakmak istemedi. Havalarda uçmak ne güzel! Ama diğer çocuklar bekliyordu ve artık sıranın kendilerine gelmesini istiyorlardı.

Ortalığı topladıktan sonra herkes yine salonun ortasında toplandı ve “Herkes, herkes, şimdi evine gidiyor” şarkısını söyledi.

Conni şimdiden gelecek haftaki çocuk jimnastiğini dört gözle bekliyor!

Die **LESEMAUS** ist eine eingetragene Marke des Carlsen Verlags.

© Carlsen Verlag GmbH, Völckersstraße 14-20, 22765 Hamburg 2022 | ISBN: 978-3-551-68067-9

Illustration der Lesemaus: Hildegard Müller, Karin Kröll

Lesemaus-Redaktion: Frank Kühne und Anja Kunle

Übersetzt ins Türkische von Nilgün Özcan

Türkçeden çeviren: Nilgün Özcan

Dieser Titel enthält die Bücher „Wir können das! Teilen und abwechseln“, „Unsere kunterbunte Familie zieht um“ und „Conni geht zum Kinderturnen“.

© 2022, 2020, 2021 Carlsen Verlag GmbH, Hamburg

LESEMAUS-Bücher gibt es überall im Buchhandel und auf www.lesemaus.de
Newsletter mit tollen Lesetipps kostenlos per E-Mail: www.carlsen.de